بیانات در دیدار وزیر اوقاف و جمعی از علمای سوریه - 10 /اسفند/ 1396

بسم‌الله‌الرّحمن‌الرّحیم
الحمدلله ربّ العالمین و الصّلاة و السّلام علی سیّدنا محمّد و آله و صحبه. المطهّرین و علیٰ متابعیهم الی یوم الدّین.
اوّلاً خوشامد عرض میکنم به همه‌ی حضّار محترم، به وزیر محترم اوقاف، و به علمای محترم و به همه‌ی حضّار عزیز، و تشکر میکنم از بیانات بسیار مفید و بلیغ وزیر محترم ؛ همچنین تشکر میکنم از این جماعت انشادکنندگان،[۱] هم از تلاوت قرآن‌شان، هم انشادشان ؛ هم محتوا خوب بود، هم قالب زیبا بود، و خوب عمل کردند.
ما در کنار سوریه هستیم ؛ سوریه امروز در خطّ مقدّم قرار گرفته ؛ وظیفه‌ی ما است که از ایستادگی سوریه حمایت کنیم. جناب آقای بشّار اسد رئیس‌جمهور محترم سوریه در چهره‌ی یک مبارز و مقاوم بزرگ ظاهر شد ؛ تردید در او به وجود نیامد و ثابت ایستاد ؛ این برای یک ملّت خیلی مهم است. این ملّتهای مسلمانی که شما می‌بینید در حال ذلّت زندگی میکنند، این ملّتها ذلیل نیستند، رهبرانشان ذلیلند. اگر یک ملّتی رهبرانی داشت که آنها احساس عزّت کردند به اسلام و به هویّت خودشان، آن ملّت عزیز خواهد شد و دشمن با یک چنین ملّتی کاری نمیتواند بکند.
ما وارد چهل‌سالگی انقلاب شدیم ؛ از روز اوّل، همه‌ی قدرتهای درجه‌ی یک دنیا علیه ما دست به هم دادند و اقدام کردند ؛ هم آمریکا، هم شوروی، هم ناتو، هم ارتجاع عرب و منطقه، همه دست به یکی کردند ؛ [امّا] ما از بین نرفتیم و رشد کردیم. این معنایش چیست؟ اوّلین معنای این حرف این است که آنچه قدرتهای بزرگ میخواهند، لزوماً شدنی نیست ؛ یعنی همه تصمیم گرفتند که ما از بین برویم و ما از بین نرفتیم. پس پیدا است که آنچه آمریکا بخواهد، آنچه اروپا بخواهد، آنچه قدرتهای اتمی دنیا بخواهند، این‌جور نیست که این حتماً تحقّق پیدا کند. خب این فهم ، این ادراک این معرفت، به ملّتها امید میدهد و قدرت میدهد. خب پس اگر چنانچه ما، شما و بقیّه‌ی عناصر اهل مقاومت در منطقه، تصمیممان قاطع باشد، دشمن هیچ غلطی نمیتواند بکند. این یک مطلب.
مطلب دیگر این است که اسلام به ما وعده داده است که پیروزی متعلّق است به مؤمنِ مجاهد ؛ اگر ایمان نباشد، نصرت به‌طور کامل به دست نمی‌آید ؛ اگر ایمان باشد امّا مجاهدت و تلاش نباشد، نتیجه به دست نمی‌آید. وظیفه‌ی مان این است که از اسلام و از حرکت اسلامی حمایت کنیم و دفاع کنیم ؛ یکی از مقدّماتش این است که این اختلافات فرقه‌ای و طائفی را بگذاریم کنار. خب اگر بخواهیم این اختلافات را کنار بگذاریم، کسانی هستند که مخالف با این هستند و نمیخواهند بگذارند ؛ یک کسانی را از ما تحریک میکنند، یک کسانی را از برادران ما تحریک میکنند، و اینها وادار میشوند به اینکه برخلافِ حرکتِ وحدت حرف بزنند، اقدام کنند و کار کنند. اینهایی که این نقش را ایفا میکنند اگر وابسته‌ی به سیاستهای جهانی و استکباری نباشند، یعنی اگر برخاسته‌ی از این سیاسات نباشند، باید بهشان بی‌اعتنائی کرد، باید اعتنائی نکنیم به اینها ؛ امّا اگر چنانچه مثل سعودی‌ها و مثل بعضی‌های دیگر، این اختلاف‌افکنی ناشی باشد از سیاستهای استکباری، باید با اینها مقابله کرد، باید محکم با اینها مواجه شد. آن شیعه‌ای که لندن از او حمایت بکند، آن شیعه را ما قبول نداریم. آن سنّی‌ای که آمریکا و اسرائیل از او حمایت بکنند، آن سنّی را ما مسلمان نمیدانیم ؛ یعنی او را اصلاً مسلمان نمیدانیم. اسلام آن است که با کفر و با ظلم و با استکبار مخالف است ؛ ما مشترکاتمان اینها است ؛ مشترکات ما توحید است، مشترکات ما کعبه است، مشترکات ما وجود مقدّس پیغمبر است، مشترکات ما محبّت به اهل‌بیت است و خیلی از مشترکات دیگر. واجباتمان همه از مشترکات است ؛ اینکه در نماز بنده قنوت بخوانم، شما نخوانی، این چیزی نیست که اختلاف ایجاد بکند. اصل قضیّه این است که به خدای واحدِ اَحَد معتقد باشیم و به نبوّت معتقد باشیم و به نصرت الهی معتقد باشیم و به قیامت واقعاً معتقد باشیم ؛ اینها اصل قضیّه است.
امیدوارم که ان‌شاءالله آن روزی را که شماها در قدس نماز جماعت میخوانید، ببینید و ببینیم ان‌شاءالله ؛ ما

معتقدیم که این روز خواهد آمد. ممکن است شخص این حقیر یا امثال ما نباشند، امّا این روز خواهد آمد و دیر هم نخواهد شد. چند سال پیش، این همان دولتِ صهیونیستیِ همسایه‌ی شما گفت که ایران را ما تا مثلاً ۲۵ سال دیگر، چنین میکنیم، چنان میکنیم ؛ من گفتم که شما ۲۵ سال دیگر را درک نخواهید کرد که بخواهید آن‌وقت شما آن کار را انجام بدهید! ان‌شاءالله این روز پیش می‌آید.

[۱]. خوانندگان شعر